

**Uchwała nr XIX/154/03
Rady Miejskiej w Mosinie
z dnia 30 grudnia 2003 r.**

w sprawie odrzucenia zarzutu wniesionego przez Beatę Fiedziuszkę-Falkowską do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej we wsi Krosinko w rejonie ulicy Wiejskiej.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (j. t. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.), w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717), **Rada Miejska w Mosinie uchwala, co następuje:**

§ 1.

Odrzuca się zarzut wniesiony przez Beatę Fiedziuszkę-Falkowską zam. Złotniki, ul. Kurkowa 21, do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej we wsi Krosinko w rejonie ulicy Wiejskiej.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADA MIEJSKA
mgr Zygmunt Kniecik

Przewodniczący Rady
mgr Przemysław Pniewski

UZASADNIENIE

Zgodnie z uchwałą Nr XVI/131/99 z dnia 26 sierpnia 1999 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Mosina, został opracowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej we wsi Krosinko w rejonie ulicy Wiejskiej. Celem przystąpienia do opracowania niniejszego planu była zmiana przeznaczenia gruntów na cele zabudowy mieszkaniowej oraz wyznaczenie nowego układu komunikacyjnego.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (j. t. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.), projekt wyżej

wymienionego planu wyłożony został do publicznego wglądu w dniach od 10 czerwca do 1 lipca 2003 r. W dniu 9 lipca br. Beata Fiedziuszko-Falkowska, właścicielka działki o nr ewid. 145/3, kwestionując przeznaczenie wyżej wymienionej działki pod funkcję mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem usług oraz przebieg drogi KL-1, wniosła zarzut do projektu niniejszego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z obecnie obowiązującym miejscowym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego Gminy Mosina, zatwierdzonym uchwałą Nr XXI/127/91 Rady Miasta i Gminy w Mosinie z dnia 30 grudnia 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. z 1992 r. Nr 2, poz. 14), przedmiotowa działka położona jest na terenie przeznaczonym w części pod zieleń izolacyjną i zabudowę zagrodową z dopuszczeniem zabudowy jednorodzinnej, a część stanowi łącznik ekologiczny.

Burmistrz Gminy Mosina po rozpatrzeniu przedmiotowego zarzutu postanowił go odrzucić uznając, że przeznaczenie części terenu o odległości ca 120 m od ulicy Wiejskiej pod funkcję mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem usług jest w pełni uzasadnione z uwagi na położenie przy drodze wojewódzkiej oraz z uwagi na istniejący zakład cukierniczy na działce o nr ewid. 144/3 i projektowany zakład cukierniczy na działce o nr ewid. 144/7. Zapis w ustaleniach planu dotyczący działki o nr ewid. 144/7 i przeznaczenia jej pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem usług, daje jedynie możliwość ubiegania się o taką inwestycję po spełnieniu wszelkich wymogów przepisów szczególnych, tj. między innymi z zakresu ochrony sanitarnej i ochrony środowiska.

Zmiana przebiegu drogi KL-1, zgodnie z sugestią autora zarzutu, w sposób nieuzasadniony pogorszyłaby możliwość podziału terenu w strefie przylegającej do rowu, ograniczając obszar – strefę przydatną dla zabudowy, tym samym wprowadziłoby to dysproporcje w podziałach na działki. Poza tym uwzględnienie sugerowanej zmiany przebiegu przedmiotowej drogi spowodowałoby zburzenie łagodnego jej przebiegu, przyjętego dla całej drogi.

Ponadto zgodnie z art. 36 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (j. t. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.), właścicielowi działki, której obniży się wartość w związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przysługuje prawo żądania odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę, wykupienia nieruchomości lub jej części, zamiany nieruchomości na inną, a w razie jej zbywania może żądać od gminy odszkodowania równego obniżeniu wartości nieruchomości.

Zgodnie z art. 24 ust. 4 powołanej wyżej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, wnoszący zarzut może zaskarżyć niniejszą uchwałę do Naczelnego Sądu Administracyjnego, Ośrodek Zamiejscowy w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

BURMISTRZ
mgr Zofia Springer

